

Hogyan képzeli az ügyvédség jövőjét ?

Lapunk szereksztősége, mindenben újat és eredetit óhajtván olvasónak nyújtani, elhatározta, hogy ez egészen szokatlan műfaj — a körkérdés — keretében, egészen új és eredeti, az ügyvédi közéletben alig érintett problémát fog karunk nagyjai elé terjeszteni. Itt közöljük a legérdekesebb válaszokat:

Dr. Dési Géza: „Szól a dal és száll az ének: *nostra res agitur*, a mi ügyünkről van szó, magyar életről, magyar hitel, magyar reménységgel, az igazság erejével és az erő igazságával! Jajaink és bajaink, óhajaink és sóhajaink tengelyében áll az ügyvédség jövője, ami azonban, ne felejtjük el, egyet jelent a jövő ügyvédségével. A magyar ügyvédnek *Character indelibilis-e* a mi bizodalunk égő csipkebokra, a mi szent örökségünk, a mi sákrámentumunk, ornámentumunk és testámentumunk, amely átvezet benüket a magyar panasz, jaj, keserűség és kétségbeesés éjszakáján. *Pectus facit jurisconsultum*: a szív teszi az ügyvédet, de az ügyvéd teszi a szívet is; ez a felemelő, magasztos, nagyszerű, pompázó, ragyogó, fenkölt gondolat a mi *Brennus-kardunk*, amelyet a *mérleg* serpenyőjébe dobok, e jól bevált eszközömmel eldöntve a kérdést és egyúttal sikeremet.“

Dr. Blauner Mór, a Kamara örökös főtikára: „Hogy miképpen kell megoldani az ügyvédkérdést? Érdekes, hogy erre már én is gondoltam. De minthogy eddig még senki sem talált megoldást, megígérem, hogy gondolkodni fogok a kérdésen. Ha rájöttem, megígérem, hogy közölni fogom az én kedves kartársaimmal.“

Addig is ígérem, hogy programomat elvi tisztaságában keresztül fogom vinni: ígérem, hogy a gazdasági viszonyokra való tekintettel, a gazdasági párt minden tagját felvételtem a házasságvédő és ügygondnoki listára, ígérem, hogy minden hívemet — és van-e a karban, akit nem érzek annak? — kineveztettem békebíróvá (a hágai békebíróság már nagyon szépen működik), ígérem a szegényjog díjazását, e díjazás szegénységét, a jegyzői magánmunkálatoknak eltiltását — Budapesten, végül ígérem, hogy a közvéleményt sohasem fogom ígéreteket nélkül hagyni.“

Dr. Gerlőczy Endre: „Nagyon kedvesek vagytok, kedves barátaim, hogy megtiszteltetek a kérdés feltevésével. Kérlek, kedves barátaim, én nem aggódom az ügyvédség sorsán és jövőjén. Nálunk, az Unióban, mindent racionalizáltunk: az ügyvédség sorsáért való borongó aggodás Kovácsy Dénes és Ribáry Géza barátaim hatáskörébe tartozik. Én csak úgy, mint az IGAZSÁGÜGYMINISZTER

ÜR ÖNAGYMÉLTÓSÁGA, kedves barátom, nem töreksem a népszerűség iránt és a kar megértő érzelmeire vall, hogy a plebejus rokonszenv e megnyilvánulásaitól nem is kell félnem. Viszont én sem félek attól, hogy a jövőben a kar egyrésze elhullik: hulljon a férgese. A megmaradó jobb elemekre az ügyvédség szebb jövőjének színes hajnala és a kisközgyűlés fog felvirradni és az eljövendő aranykorban helyreáll az ügyvédség hagyományos régi fénye, a komoly nagy irodák új virágzása. Hogy ez így legyen, kedves barátaim, arra emelem a szolidaritás serlegét!"

Szegő Ferenc: „Végig sajog bennem az ügyvédi fájdalom! Az ügyvédi fájdalom sajog bennem végig! Bennem végig sajog az ügyvédi fájdalom! Amiért ezt a gondolatot, ezt a nagyszerű, sőt elsőrendű gondolatot így variáltam, ne tessék hinni, hogy ezt gondolatshegénységből teszem! Óh! az ügyvédség gondolatokban gazdag — sajnos, nem az anyagi javakban. En is — amint egyik költőnk, akinek nevét csupán az ügyvédségért élő memóriám nem őrizte meg — telve vagyok gondolatokkal, amelyek az ügyvédség jólétét jelentik. Még abban is symbolum van, hogy ugyanazon szavakat ismétlem. Ez is azt igazolja, hogy csak az ügyvédségért élek. Benneteket — akik valamennyien barátaim, jó barátaim vagytok, arra kérlek, hogy ennek konzekvenciáit a választásnál vonjátok le. Más alkalommal majd részletesen kifejtem az ügyvédség jövő boldogulásának irányát, most be kell érnem az elvi kijelentésekkel. Higgyétek el, nem a szavak, hanem a tettek fontosak. Én például máris pödröm a bajuszomat.“

Vekerdy Géza: „En a kamarai közgyűlés mai rendszerét, amely Budapest 3200 ügyvédjének megjelenő, felszólaló és szavazó jogot biztosít, súlyosan sérelmesnek és elavultnak érzem. Az ilyen kisközgyűlés mellett én és pártom kellően nem érvényesülhetünk. Én az óriás közgyűlés híve vagyok, mert közérdek az, hogy minden, az ügyvédséget érintő kérdésben szóhoz juthasson mindenki, akinek a kérdéshez csak köze van. Ezért a közgyűlés alkotmányos sáncaiba be kell engedni a bejegyzett ügyvédeken kívül az összes felfüggesztett és elmozdított ügyvédeket, ezek összes fel- és lemenő, valamint oldalági rokonait, a másodunokatestvérig bezáróan, egy évtől száz évig terjedő korhatárig, az ügyvédi irodák kisasszonyait, az ügyvédek hitelezőit és ezek hozzátartozóit. Az ily széles néprétegekre támaszkodó közgyűlés tüntető felvonulásban és körmenetben, lobogó költségjegyzékekkel vonulna fel a Rákos mezejére, vagy a Duna jegére, hol is valóban igazi kifejezője lenne a budapesti ügyvédség és kapcsolts részei akaratainak, ezenfelül megértőbb közönséget adna a keblemben évek óta forrongó és lángoló, de eddig óvatosan elrejtett világboldogító reformeszmémnek.“

Dr. Ribáry Géza: „Bár a nyári szünidőig önmagamtól, mint kari jogforrástól eredő jogomnál fogva Magamnak szabadságot adtam, a Magam és a Rólam elnevezett Csoport nevében szívesen válaszolok a feltett kérdésre. Most érkeztem haza Berlinből a Führertől és Rómából a Ducétól, akiket Csoportunk díszjelményével tüntettem ki, bár tőlük olyan diktatori módszereket, amelyeket Én nem ismernék, nem tanultam. Ezért véleményem az, hogy folytassuk a kar *keresztül-kasul való organizálásának és racionalizálásának* eddig is bevált eszközeimmel való kiépítését. Ezeken a tereken még sok a tennivaló. A *Nemzetek Szövetsége*, a *Tolnai Baráti Lapja* és a *Ribáry Világcsoport* között még nincsenek meg a megfelelő organizációs kapcsolatok, holott az Országház-kávéház még kitűnő üres mellékhelyiségekkel rendelkezik, amelyekben a hétfői uzsonnakávémellett bizottságaink és szervezeteink szimultán dönthetnének a jogtudomány fejlődése, vidéki helyetteseim élete és halála és budapesti banketteim menüi tekintetében.

Rendet kellene teremteni ezenkívül a jelmények — Rcs, OÜSZ, ÜRSZ, ÜTE, BÜU, ÜOE stb. — és a különböző jelménybélyegek tömegében is. A jelmények nagy száma sürgősen szükségessé teszi az ezek viselésének sorrendjére vonatkozó intézkedéseimet. Legcélszerűbb volna azonban, ha az ügyvédi jelményeket is racionalizálnók. A racionalizált jelmény *forgható betétlapokkal* lehetővé tenné, hogy tulajdonosa mindig annak az alakulatnak jelményét hordja a szívéen, amelynek értekezletén éppen jelen van és amelyért éppen lelkesedik. (Minden pártbíró sorsát Szívemen viselő Gondolkodásomban ez a praktikus ötletem *Oláh Gyula, Székely Zsigmond, Erdély Miklós* és más kitűnő törzstagjaim érdekében fogamzott meg.)

Időt és fáradságot takarít meg, ha racionalizált ügyvédi jelményt használ! Dixi és punctum, mert ellenvéleményt nem tűrök.“

Dr. Bene Sándor, a rettegett inkvizitor, titkos dolgozószobájában fogadta munkatársunkat. Zordonan ült íróasztalánál — amely a világhírű ügyvédjelölti daktiloskópiái gyűjtemény szekrényei mellett áll — és a szemben lévő falra révedezett, ahol egy valódi olajfestményen a liberális párt összes tagjai vannak megörökítve életnagyságban. A nagyméretű: 1-szer 2 méteres vászonról reánk emelte vizsgálatait. Sietve átnyújtottuk „tevékenységi kimutatásunkat“, mert tudtuk — előre nyomatékosan felhívták ez irányban figyelmünket —, hogy ennek hiányában látogatásunk végzetessé válhat. Erre kissé felderült és megszólalt: „Az ügyvédség jövőjének kérdése az ügyvédjelöltség kérdésével áll, vagy bukik. Ezt én a malthusi elképzelés alapján akarom és fogom megoldani. Részleteket, sajnós, ma még nem

mondhatok, mert ez párttitok és Grünhuttól nem kaptam engedélyt. Az eredmény azonban biztos, a collegáknak nem kell félni." És bozorkánysos ügyességgel labdázni kezdett három kellően preparált ügyvédjelöltköponyával. Riadtan menekültünk...

Baleset. *Dr. S. F.* fiatal és törekvő barátunk összeütközött a Pp. 222. §-val és könnyebb sérüléseket szenvedett. *Dr. G. A.* vizsgálóbíró a nyomozást megindította.

JOGIRODALOM.

Dr. Velencei Mór: *Az uzsora, mint veszélyes üzem.* Ismerteti *dr. Varannai István.* Vannak elfogult kritikusok boruló egünk alatt is. Vannak, akiket barátság, vagy ügyvédpolitikai érdek vezérel kritikáik megírásában: én mindenfajta elfogultságnál rosszabbnak tartom azt, amikor a kritikust — a kritizálandó könyv befolyásolja. Ezért óvakodom attól, hogy az elem kerülő jogászi alkotást akár csak fel is vágjam, s ha már az felvágva került elem, az egyik szememet behunyva, lehetőleg a lóugrás szabályai szerint kukucskálok csak bele. Ilymódon tudom megőrizni makulátlan szüziességemet mindennemű jogirodalmi alkotással szemben, s így tudok a matéria által nem befolyásolt elfogulatlan kritikát gyakorolni akár öt oldalon keresztül, a képek, metaforák és egyéb stilisztikai gyönyörűségek halmozásával, mindkét nembeli serdülő ifjúság öröme.

Megvallom, a jelen munka szépségei oly erővel sugárzanak ki a nagyszerű alkotásból, hogy szinte kísértésbe jutottam, hogy a tartalomjegyzéknél tovább is olvassak és csupán elvi álláspontom védett meg e súlyos következetlenség veszedelmeitől.

A könyv napnál fényesebben mutat reá azokra a veszélyekre, amelyeket a közhasznú uzsorás vállalkozás, a bírói gyakorlat folytán (1932: VI. t.-c.) magában rejt. Kiténően mutat reá a kérdés civilis vonatkozásaira is és utal arra a magánjogi szemlélet elzüllését jellemző attitudere, hogy az adós ahelyett, hogy kéjjel fizetné tartozását, a klasszikus kötelmi felelősség béklyóit légberőpitve, emiatt egyenesen panaszkodni mer. A téma megvilágítása során nagy érdeme a műnek, hogy hasznosan idézi az idevágó szakirodalom heradhatatlan remekeit, úgy különösen az Én előadásaimat és cikkeimet a kamatproblémák és a részvényjog reformja kérdésében. Legfeljebb azt találok kissé kivetni valónak, hogy könyvünk nem tör eléggé lándsztát az újabb kamatleszállító rendeletek törvényrontó szabályozása ellen és nincs kifogása az évi 18%-os kamatmaximálással szemben. Az ilyen tulzó, radikális jogalkotás a magánjog alkotását és az állami beavatkozás tulzásait szankcionálja.

A könyv külső alakja is tetszetős, nyomdafesték szaga tavaszi